

Lakialoite 10

Raimo Vistbacka /ps: Lakialoite laiksi arvonlisäverolain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

Voimassa olevassa arvonlisäverolaissa ovat verovelvollisia myyjät, joiden vuosittainen liikevaihto ylittää 50 000 markkaa. Tämä merkitsee käytännössä sitä, että kaikki yritykset, jotka työllistävät täysitoimisesti edes yhden työntekijän, yleensä yrittäjän itsensä, ovat arvonlisäverovelvollisia. Kyseinen verovelvolliseksi kuulumisen liikevaihdon raja on aivan liian alhainen, eli liian pienet yritykset joutuvat verovelvollisiksi. Mielestäni rajaa tulisi olennaisesti nostaa ja lisäksi luoda uusi liikevaihtovähennys pk-yrityksille.

Nostamalla arvonlisäverovelvollisten yritysten liikevaihdon ylärajaa 200 000 markkaan helpotettaisiin näiden yritysten toimintaa ja parannettaisiin niiden kilpailukykyä suurempiin yrityksiin nähden. Erittäin tärkeätä tämä olisi nykyään yhä yleisemmiksi tulleiden yhden henkilön, usein työttömänä kauan olleiden, perustamien jotain palvelua tarjoavien yritysten kannalta. Kun esimerkiksi siivous-, lastenhoito-, korjaus- tai muuta kotiapua tarjoavat yhden henkilön yritykset voisivat vapautua arvonlisäverovelvollisuudesta mainittuun korotettuun rajaan saakka, voisivat työttömät työllistää itsensä yrittäjinä huomattavasti nykyistä useammin. Samalla lisääntyisivät kotitalouksien mahdollisuudet ostaa palvelua ulkopuolisilta merkittävästi, ja näin useat lastenhoito-, siivous- ym. palveluja tarvitsevat pystyisivät niitä myös tuloillaan ostamaan. Nykyisen arvonlisäveron takia ylikorkea

hintataso on useasti selkeä este näiden palvelujen ostamiselle ulkopuolisilta.

Muutamia, esimerkiksi 2—10 työntekijää työllistäviä yrityksiä on Suomessa runsaasti. Ne ovat lähes poikkeuksetta työvoimavaltaisia yrityksiä ja niiden kannattavuus on heikko suurten työvoimakustannusten takia, jotka puolestaan aiheutuvat ylikorkeista palkkojen oheiskuluista. Niiden alentaminen olisi tehokas keino lisätä pk-yritysten työllistämismahdollisuuksia. Tämän lisäksi yritysten kannattavuutta voitaisiin parantaa myöntämällä pk-yrityksille edellä mainitun 200 000 markan suuruinen liikevaihtovähennys, mikäli yrityksen vuosiliikevaihto jäisi alle 5 miljoonan markan. Tämä tasoittaisi näiden yritysten kilpailuedellytyksiä suurempiin, yleensä yli kymmenen työntekijää työllistäviin nähden.

Edellä mainittujen kahden arvonlisäveroon liittyvän lakimuutoksen kustannukset valtion kannalta olisivat melko pienet. Lisäksi niiden mukanaan tuoma säästö työttömyyskustannuksissa ja hyöty lisääntyneiden työpaikkojen tuomana lisätuottona tuloverotuksessa kompensoisi aiheutuvan verotulon alenemisen. Valtiontaloudellisesti toimenpide olisi siis yhteisvaikutuksiltaan positiivinen.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että Eduskunta hyväksyisi seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

arvonlisäverolain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 3 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1486/1994, sekä

lisätään 3 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1486/1994 uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, seuraavasti:

3 §

Myyjä ei ole verovelvollinen, jos kalenterivuoden liikevaihto on enintään 200 000 markkaa, ellei häntä ole oman ilmoituksen perusteella merkitty verovelvolliseksi.

Myyjä, jonka kalenterivuoden liikevaihto on vähemmän kuin 5 000 000 markkaa, on oikeutet-

tu tekemään kalenterivuoden liikevaihdostaan 200 000 markan suuruisen liikevaihtovähennyksen.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 199 .

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 1997

Raimo Vistbacka /ps